

Damen mot strömmen

10.06.2019

Fler män till bankkassorna!

1987

Om någon anställd på Ålandsbanken skulle utses till symbol för bankens devis Vi går vår egen väg så vore Christina "Kicki" von Hertzen en kandidat.

När flyttströmmarna från Finland till Sverige var starka i början av 1970-talet lämnade hon som 25-åring sin hemstad och sitt jobb på Stockholms stadshus och flyttade i motsatt riktning, till Helsingfors. Där hann hon bland annat jobba sju år som systemutvecklare vid Helsingfors Sparbank, sedan gick hon återigen mot flyttströmmen och flyttade till Åland.

1983 anställdes hon som chef för bankens dataavdelning. Det var en svårt sargad avdelning hon ärvde. Under hösten 1982 hade avdelningschefen Göran Grönlund startat eget och systemchefen Ann Lindqvist-Öst hade blivit moderskapsledig, så bankens ADBexpertis var decimerad. Till råga på allt låg banken mitt i ett komplicerat övergångsskede då man skulle ta i bruk en ny centraldator.

- Så jag fick börja med att ragga folk. Resursmässigt var vi i en helt orimlig situation, fem personer skulle både underhålla de gamla systemen och utveckla de nya, minns Christina von Hertzen.

Till all lycka fick hon gehör i bankens ledning, också om man i direktionen på den tiden saknade IT-kompetens. Den kunskapsluckan skulle täppas till först långt senare

när Lennart Haglund tillträdde som sektorchef.

- Men jag tycker att vi lyckades organisera verksamheten riktigt bra och Ann kom ju tillbaka, säger Christina von Herten.

Det mest intressanta, historiskt sett, är ändå att Christina von Herten redan 1983 hade en klar vision av hur Ålandsbankens IT-strategi skulle se ut. I en intervju för bankens personaltidning sade hon:

Vi vill ju kunna bjuda samma service som storbankerna! [...] Konsekvensen blir för vår del att vi måste vara mycket öppna för egna lösningar med en blandning av principer och produkter och krav på enkelhet. Några skrytsystem att visa upp för omvärlden har vi ingen anledning att satsa på.

Just enkelheten skulle i framtiden visa sig vara en trumf för banken, inte bara en gång utan flera gånger.

Samtidigt var Christina von Herten inte rädd för att utmana könshierarkin på banken. I en intervju för Ålandstidningen 1987 sade hon att hennes önskedröm var att det skulle finnas ungefär lika många män som kvinnor på alla nivåer, i såväl bankkassorna som bankens ledning.

Sitt resonemang förde hon inte bara ur ett jämställdhetsperspektiv, utan även ur ett affärsperspektiv. I

intervjun påpekade hon att det är bankens ledning som ska kunna bedöma marknaden och förstå hur människor fungerar och vad de behöver av sin bank.

- Den bedömningen bör män och kvinnor göra tillsammans. Kvinnorna är ofta de som sköter hushållens privata ekonomi. Därför vore det viktigt att kvinnliga åsikter och infallsvinklar skulle komma fram också i den absoluta banktoppen, sade Christina von Herten.

Det skulle dröja till 2006 innan den första kvinnan tog plats i bankens ledningsgrupp. Men det hindrade inte von Herten att på eget håll bygga upp bankens mest jämlika avdelning.

Sanningen om Ålandsbanken

100 berättelser genom 100 år

Joakim Enegren

Med bidrag av Annika Lundqvist, Leo Löthman och Teo Tuominen.

Foto: Christina von Herten 1987. Sebba Södergård/Ålandstidningen.